

بررسی تاثیر لمس بروضعیت تنفسی نوزادان نارس مبتلا به سندرم دیسترس تنفسی حاد

صبا کریمی، کارشناس ارشد پرستاری، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری استان کرمانشاه

مقدمه وهدف: نوزادان مبتلا به سندرم دیسترس تنفسی دچار اختلال در تنظیم تبادل اکسیژن و دی اکسید کربن می شوند. امروزه استفاده از طب مکمل در حال افزایش می باشد و لمس یکی از روش های شناخته شده در طب مکمل است. هدف از این مطالعه تعیین تاثیر لمس بر وضعیت تنفسی نوزادان مبتلا به سندرم دیسترس تنفسی است.

روش کار: این تحقیق یک کار آزمایشی بالینی می باشد که بر روی ۳۷ نوزاد مبتلا به سندرم دیسترس تنفسی انجام شد. جهت اندازه گیری اشباع اکسیژن از پالس اکسی متری استفاده شد، اشباع اکسیژن ۵ دقیقه قبل از لمس و ۱۵ دقیقه بعد از لمس ثبت گردید. جهت آنالیز داده ها از آزمون آماری آنالیز واریانس استفاده گردید.

نتایج: نتایج افزایش میزان اشباع اکسیژن شریانی و کاهش تعداد تنفس و نبض ۱۵ دقیقه بعد از لمس نسبت به ۵ دقیقه قبل از لمس را نشان دادند. ($p \leq 0/05$). همچنین میانگین اشباع اکسیژن شریانی در ۵ دقیقه قبل از لمس ۹۵/۶۷ و ۱۵ دقیقه بعد از لمس ۹۶/۱۵ بود.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد استفاده از لمس به عنوان یکی از روش های طب مکمل، دارای اثرات سودمندی جهت تبادل گازی در نوزاد می باشد. که شاید بتوان در کنار درمان های اصلی به عنوان یک مراقبت کم هزینه و موثر در تثبیت وضعیت تنفسی نوزادان مبتلا به دیسترس تنفسی حاد مورد استفاده قرار گیرد.

کلید واژه: لمس، وضعیت تنفسی، سندرم دیسترس تنفسی حاد